

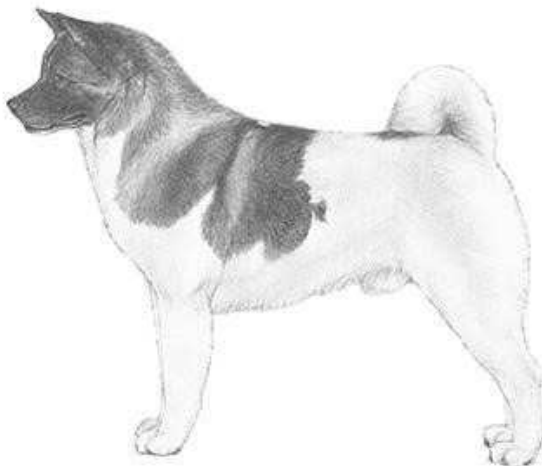
Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 344
Hyväksytty: FCI 24.4.2026
Kennelliitto 16.6.2026

AMERIKANAKITA
(AMERICAN AKITA)
Alkuperämaa: Japani
Kehittäjämaa: USA

1/6

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Seurakoiria.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset koirat
Alaryhmä 5 aasialaiset pystykorvat ja niiden
sukulaisrodut
Käyttökoetulosta ei vaadita

LYHYT HISTORIAOSUUS: Amerikkalaisen akitan alkuhistoria on sama kuin japanilaisen akitan. Akita Matageja (keskikokoinen karhunmetsästyskoira) käytettiin vuodesta 1603 lähtien Akitan alueella taistelukoirina. Vuoden 1868 jälkeen niitä risteytettiin tosa- ja mastiffiroitujen kanssa, minkä seurauksena rodun koko kasvoi, ja pystykorvatyypille ominaiset piirteet hävisivät. Koiratappelut kiellettiin vuonna 1908, mutta silti akitarotua vaalittiin ja kehitettiin kookkaana japanilaisena rotuna. Tämän tuloksena yhdeksän rodun erinomaista yksilöä nimettiin vuonna 1931 kansallisaarteiksi.

Toisen maailmansodan aikana (1939 – 1945) koirien nahkoja käytettiin yleisesti armeijan vaatteissa turkiksina. Poliisi määräsi kaikki koirat armeijan käytössä olevia saksanpaimenkoiria lukuun ottamatta pyydystettäväiksi ja takavarikoitaviksi. Jotkut kasvattajat yrittivät kiertää määräystä risteyttämällä koiriaan saksanpaimenkoirien kanssa. Toisen maailmansodan päättyessä akitojen lukumäärä oli vähentynyt jyrkästi.

Rotu oli jakautunut kolmeen selvästi toisistaan erottuvaan tyyppiin: 1) matagi- eli karhunmetsästysakita, 2) taisteluakita ja 3) paimenkoira-akita. Tämän vuoksi rodun tilanne oli hyvin sekava. Sodan jälkeen käynnistettiin elvytysohjelma, jolla pyrittiin takaisin puhtasrotuisuuteen. Dewa-linjan kongo-go -koirat olivat jonkin aikaa tavattoman suosittuja. Amerikkalaiset sotilaat veivät kotimaahansa palatessaan mukanaan useita Dewa-linjan akitoja, joissa oli mastiffin ja saksanpaimenkoiran piirteitä. Amerikkalaiset kasvattajat ihastuivat niihin, koska ne olivat älykkäitä ja kykenivät sopeutumaan erilaisiin oloihin. Niinpä rodun kasvattajien lukumäärä samoin kuin rodun suosio kasvoivat suuresti.

The Akita Club of America perustettiin vuonna 1956 ja Amerikan Kennelklubi (AKC) hyväksyi rodun (se merkittiin rotukirjaan ja sai oikeuden käydä näyttelyissä) lokakuussa 1972. AKC ja JKC (Japanin Kennelklubi) eivät kuitenkaan päässeet silloin yhteisymmärrykseen toistensa sukutaulujen hyväksymisestä ja siksi uusien verilinjojen saaminen Japanista tyrehtyi. Siitä johtuen USA:n akitat kehittyivät huomattavan erilaisiksi alkuperämaan koiriin verrattuina. Amerikkalainen tyyppi on pysynyt ominaispiirteiltään muuttumattomana vuodesta 1955. Se poikkeaa jyrkästi japanilaisesta akitasta, johon risteytettiin matagiakitoja tarkoituksena elvyttää alkuperäinen puhtas rotu.

YLEISVAIKUTELMA: Suurikokoinen, vankka ja tasapainoinen koira, jolla on voimakas rakenne, tilava runko ja järeä luusto. Rodun erityispiirre on leveä, tylpän kolmion muotoinen pää, jossa on syvä kuono-osa, melko pienet silmät ja pystyt, eteenpäin lähes niskalinjan suuntaisesti kallistuneet korvat.

TÄRKEITÄ MITTASUhteITA:

- Säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen on uroksilla 9 : 10 ja nartuilla 9 : 11.
- Rintakehän syvyys on puolet säkäkorkeudesta.
- Kirsun etäisyys otsapenkereestä verrattuna otsapenkereen etäisyyteen niskakyhmystä on 2 : 3.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tarkkaavainen, vastaanottavainen, omanarvontuntoinen, mukautuvainen ja peloton. **Amerikanakitat eivät välttämättä siedä muita koiria, erityisesti samaa sukupuolta olevia.**

PÄÄ: Massiivinen, kuitenkin suhteessa rungon kokoon, ylhäältä katsottuna tylpän kolmion muotoinen; koiran ollessa rauhallinen pää on rypytön.

Kallo: Tasainen ja korvien välistä leveä. Matala otsauurre ulottuu korkealle otsaan. **Otsapenger:** Selvästi havaittava, ei liian jyrkkä.

Kirsu: Leveä ja musta. Lievästi vaalentunut pigmentti sallitaan ainoastaan valkoisilla koirilla, musta on kuitenkin aina toivottu.

Kuono: Leveä, syvä ja täyteläinen.

Huulet: Mustat, eivät riippuvat. Kieli on vaaleanpunainen.

Leuat / hampaat: Leuat eivät ole pyöristyneet, vaan tylpät, vahvat ja voimakkaat. Vahvat hampaat, säännöllinen ja täysi hampaisto (P1- ja M3 -hampaiden puuttumista ei huomioida). Leikkaava purenta on toivottu, mutta tasapurenta hyväksytään.

Silmät: Tummanruskeat, melko pienet, eivät ulkonevat, lähes kolmionmuotoiset. Silmäluomet ovat mustat ja tiiviit.

Korvat: Tanakasti pystyssä ja pienet suhteessa pään kokoon. Korvan pituutta mitattaessa eteenpäin taivutetun korvan kärki koskettaa yläluomea. Kolmionmuotoiset, kärjestään hieman pyöristyneet, tyvestään leveät, eivät liian alas kiinnittyneet. Sivulta katsottuna korvat ovat kallistuneet eteenpäin silmiä kohti niskalinjan suuntaisesti.

KAULA: Tanakka ja lihaksikas, mahdollisimman vähän löysää kaulanahkaa, suhteellisen lyhyt ja vähitellen lapoja kohti levenevä. Korostunut niskalinja liittyy sulavasti kallon takaosaan.

RUNKO: Korkeuttaan pitempi. Nahka ei ole liian ohut, liian tiukka eikä liian löysä.

Selkä: Vaakasuora.

Lanne: Kiinteälihaksinen.

Rintakehä: Leveä ja syvä; kylkiluut ovat selvästi kaarevat ja eturinta hyvin kehittynyt.

Alalinja ja vatsa: Vatsalinja on hieman kohoava.

HÄNTÄ: Paksu ja tuuheakarvainen, korkealle kiinnittynyt ja asennoltaan selän päällä tai kuvetta vasten; kolmeneljäsosa-, yksin- tai kaksinkertainen kierre, joka aina koskettaa selkälinjaa tai painuu sen alapuolelle. Kolmeneljäsosaltaan kiertyneen hännän pää laskeutuu selvästi kuvetta vasten. Hännän tyvi on paksu ja vahva. Viimeinen häntänikama ulottuu kintereeseen hännän ollessa riippuva tai alas vedetty. Hännän karvapeite on karheaa, suoraa ja tiheää, ei vähääkään työhtömäistä.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat järeäluustoiset ja edestä katsottuna suorat.

Lavat: Vahvat, voimakkaat, kohtuullisen viistot ja taakse sijoittuneet.

Välikämmenet: Hieman eteenpäin viistot, noin 15°:n kulmassa pystysuoraan nähden.

Etukäpälät: Eteenpäin suuntautuneet ns. kissankäpälät; selvästi kaareutuneet varpaat. Päkiät ovat paksut.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat vahvalihaksiset, leveys ja luusto ovat suhteessa eturaajoihin. Yleensä takaraajojen kannukset poistetaan (Huom. Suomessa typistyskielto).

Reidet: Vahvat, hyvin kehittyneet ja takaa katsottuna yhdensuuntaiset.

Polvet: Kohtuullisesti kulmautuneet.

Kintereet: Matalat, eivät sisään- eivätkä ulospäin kiertyneet.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Voimakkaat ja maatavoittavat, kohtuullisen pitkä askel ja hyvä työntö. Takaraajat liikkuvat samassa linjassa kuin eturaajat. Selkä pysyy vahvana, kiinteänä ja vaakasuorana.

KARVAPEITE

KARVA: Kaksinkertainen karvapeite. Aluskarva on tiheää, pehmeää, tiivistä ja peitinkarvaa lyhyempää. Peitinkarva on suoraa ja karheaa tai jäykkää ja rungossa melko pystyä. Päässä, raajojen alaosassa ja korvissa karva on lyhyttä. Sään ja lantion kohdalla karva on suunnilleen 5 cm pitkää, eli hieman pitempää kuin muualla rungossa. Hännässä karva on pisintä ja tuuheinta.

VÄRI: Useat eri värit kuten punainen, kellanruskea, valkoinen jne. tai jopa läiskikäs (pinto) ja juovikas (brindle) ovat sallittuja. Värit ovat kirkkaat ja puhtaat, värimerkit tasapainoisesti jakautuneet. Koiralla voi olla maski tai läsi. Yksivärisillä valkoisilla koirilla ei ole maskia. Pintovärisillä on valkoinen pohjaväri, jossa on suuria, tasaisesti jakautuneita, pään ja yli kolmanneksen rungosta peittäviä värimerkkejä. Aluskarva voi olla eriväristä kuin peitinkarva.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 66 - 71 cm
Nartut 61 - 66 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- virheellinen sukupuolileima
- kapea tai suippo pää
- puuttuvat hampaat (paitsi P1- ja M3 -hampaat)
- sini- tai mustapilkullinen kieli
- vaaleat silmät
- lyhyt häntä
- sisään- tai uloskiertyneet kyynärpäät
- viitteet kauluksesta tai hapsuista
- arkuus ja äkäisyys

VAKAVAT VIRHEET:

- kevytrakenteisuus
- kevyt luusto

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaiisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- **merle -väriset merkit, maksanruskea väri**
- täydellinen pigmentinpuute tai pigmentittömiä alueita kirsussa (perhoskirsu)
- taittuneet, riippuvat tai laskostuneet korvat
- ala- tai yläpurenta
- sirpin muotoinen tai suora häntä
- säkäkorkeus uroksilla alle 63,5 cm ja nartuilla alle 58,5 cm.

AMERIKANAKITA

6/6

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.